

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Από τό καρνέ γνωστού 'Αθηναίου λογιού και δημοσιογράφου ταξιδιώτου

ΠΟ τά φαιδρότερα θεάματα στους δρόμους της Φλώρινης είνε τά μικρά Τουρκόπουλα, τά θηλυκά, μέ τά δίδξανθα μαλλιά τους, τά γαλανά τους μάτια και τα φαιδρόχρομα σαλβαράκια τους.

ἀριθμόν.

Ο πρώτος όμιλος μούδωσε τελεία εντύπωσι της ψυχής του Τούρκου, του μαζμουρλή, του μαζαριού.

Ο δεύτερος σούδινε νά καταλάβης τόν "Έλληνα, τόν πάντοτε κατέναν Φασαρία!...

Οί Μοναστηριώτες μπορούν νά θεωρηθούν ως τό προξύμι της Φλώρινης.

Όπως οί Μελενιαδίτες είνε τό προξύμι του Δεμί-Ισαύρ. Γιατού, μουσικοί, διδασκαλοί, δημοσιογράφοι, ζαχαροπλάστα, καθηγηταί, γυνασαόραχο, όλοι από τό Μοναστήρι.

Καιμένο Μοναστήρι!...

Η Μακεδονιζές πόλεις διατηρούν εις άκέραιον τό οικογενειακόν άρμα. Βλέπει κανείς σ' αυτές οφθαλμοφανώς την οικογενειακή ευτυχία.

Τό νομί ζυμώνεται στο σπίτι. Όλα τά γλυκίσματα γίνονται στο σπίτι. Τά υφάσματα και τά κεντήματα και τά νήματα στο σπίτι.

Ο οικοζ είνε τό πάν. Τά έκτός του οίκου τίποτε. Τό αντίθετον δηλαδή της 'Αθηναϊκής ζωής.

Τζωφ είνε ή καλύτερήν, ή ημερότηζ, ή χριστιανωσική και ή προς άλλήλους άγάτη των Φλωρινιωτών, ώστε ή ποιινζές άδικε εκεί είνε σπανιώτατες.

Εύφρεστότατος διαγώροζ: Τριτολιτωήτης μάζ έλεγε σχετικώς:

— Η Φλώρινα είνε—μπορεί νά πη κανείς—παθολογικώς ήθικη και νομοταγής!...

Έντός ενός έτους γίνοντά δέν γίνονται ένας ή δύο φόνου σ' όλη της περιφέρεια.

Μπάτος δέν λέφτει ποτζ.

Είνε λοιπόν πλέον πολιτισμένοι οί Μακεδόνες από ήμας τους παλαιούς Έλληνας ή δέν είνε;

Προσοχή μόνον νά μή τους μολιάσουμε!

Ένας πάρεδρος Μακεδονικού χωριού μου ειπε:

— Καλύτερα νά έχω στο σπίτι μου δολόζηρο σύνταγμα στρατού, παρό έναν χωροφύλακα!...

Ούδέν αποηνολογότερονα του έν Φλωρινή Μοναστηριώτου.

Στην είσοδο του ξενοδοχείου μου, τη στιγμή που έφρόζειτο νά αναχωρήσω, ένας Φλωρινιώτης μιλούσε ταύτοχρόνως δεξιά μεν μέ

πρέπει νά συμπεριφέρουσι στους τιμιούς ανθρώπους, σώματα νά ήτανε κλέφτες!

Υπαόχει άκόμη ή έξηζ παραόσα για τόν Περουγκίνο: "Ότι στις τελευταίες του στιγμές δέν εδέχθηκε νά μεταλάβη τά άχραντα μυστήρια και ότι γι' αυτό δέν τόν έθαψαν στο νεκροταφείο, μαζύ με τούς άλλους Χριστιανούς.

Τό πράγμα πασιμένει άνεξηγητό, γιατί κανείς δέν μπορεί νά φαντασθή ότι ένας καλλιτέχνης, του όποιου όλα τά έργα τά διακρίνει μα ίερη φλόγα, ένας καλλιτέχνης που έξωγοράρισε ύπεροχες Μαντόνες και άσωτάτους άγιους, θά μπορούσε νά είνε ένας άσεβής και ένας άθως. Ένας ζωγράφος όμως που ήταν σύγχρονος του, ο Βαζάρι, δέν άναφέρει τίποτε τέτοιο. Αύτός γράφει στα άποινημονεύματά του:

«Τέλος, όταν έφθασε σέ ηλικία έβδωμήντα όκτώ έτών, ο Περουγκίνος έτελεωσε τις μέρες του στην Καστέλ-νελλά-Πιέβι, όπου έάφηκε μέ όλες τις τιμές».

έναν Άρβανίτικα, άριστέρα δέ με άλλον Βιάχικα, σταφείς δέ πρός ήμας δούλησεν Έλληνικά.

Όταν έξεφράσαμε τον θαυμασμό μας, ο ξενοδόχος μάζ ειπε: —Τι είνε ή τσιζ γλώσσες αύτουνοζ; Έγώ μιλώ... όκτώ!

Ήξερε δηλαδή όλες τις Βαλκανιζές γλώσσες, εκ περισού δέ Άγγλικά και Ίταλικά!...

Οί Μακεδόνες είνε τρομεροί πατεροφάγοι. Καί άπως για τά αυγά λέγεται ότι είνε δυνατόν νά μαγειρευτούν κατά έκατόν διαφόρους τρόπους, έτσι και ή πτεριά παρασκευάζεται κατά διαφόρους τρόπους στη Μακεδονία.

Πτεριζές βροστές, πτεριζές στο φούνο, πτεριζές λιμά-μπαλιντί, πτεριζές παραγειμιστές, νηστήσιμες, πτεριζές μπισσακά, πτεριζές με χρέας, πτεριζές με ό,τι θέλετε και με ό,τι φαντασθήτε!...

Είνε δέ ή πτεριά στη Μακεδονία όχι έκείνη ή λεπτεπίλετη που γνωρίζουμε στην Άθήνα, αλλά χονδρή, σαν κεφάλι μικρού παιδιού, άνομάλη σαν βράχος, ύπερήφανη σαν ινδιάνος, κηκτορωστή σαν καμήλα, σωρωτή σαν γοργά, άγρια σαν λιοντάρι, επαναστατική ως έ Βενιζέλος!...

Έχει όμως και σημασίαν οικογενειακήν ή Μακεδονική πτεριά όχι όλιγην.

Μόνον ή περιφέρεια της Κορατζόβας βγάξει από τις κοκκινας πτεριζές της—άλλα πάσαν θηρία αυτές—άσολγέστατες—ένάμιση έκατομμύριο θαγκιές (χρυσές) τόν χρόνο!

Από τις πτεριζές αυτές έφοδιάζεται ή Βουλγαρία, ή Σερβία, ή Ούγγαρια και ή Ρουμανία!

Ένα από τά πιο λαχταριστά φαγητά για τούς Μακεδόνες είνε και ή επάτοικας. Σωστή άμφοροσία!...

Έστι δέ επάτοικας έντροδά με χρέας και μέ πολε, παρατόλι κοκκινο πτερι.

Ένα άπ' τά πλουσιότερα χωριά της Φλώρινας είνε και ή Νέβεσκα.

Οι πιο έξυπνοι και πιο έπαρηχηματι Νέβεσκιώτες πηγαίνουν στην Αίγυπτο, πλουτίζουν και επανέρχονται στο χωριό τους...

ΔΟΝΤΡΕΖΙΚΑ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΕΡΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ

Δημοσιούουμε μερικά περιεργά επιτύμβια που είνε χαραγμένα άπάνω σέ Άγγλικούς τάφους.

«Ένταύθα κείται κάποιος, ο όποιος έχασε τη ζωή του γιατί δέν θέλησε νά ξεδεμη λίγα χρηματα ν' αγοράση γιατοικά, θά έσκαζε δ' μεις, ο καμένος, άπ' την όργη του, άν μάθανε πόσα ξεδουτετρικαν για την κηδεία του».

«Μάρθα Μιζέβιτ, άποθανούσα την 7ην Μαίου 1861. Είχε παντρευτή στη σειρά έννη άντρες, εκ των όποιον ο τελευταίος επέζησε»!...

«Ρεβέκκα Ρόμπτες, Δόξα τω Θεώ, δέν με νοιάζει πειά για σπίτι. Έδώ δέν ύπάρχει σκληρός σπιτονοικοκύρης για νά πετάη έξω τη φτωγή νοικιάσιμα. Όποιος θέλει νά άταλαγη άπ' τις φρονιζές του έννοικου και των πληρομόν, πρέπει νάρθή νά κατοικήση σ' αυτό τό μέρος».

«Ένταύθα κείται τό σώμα του Ρόμπτες Μουφ. Άπέθανε από την πολυφαγία. Άν όμως άκοιγε τη γυναικα του τη Σάρα, θά πέθανε σέ βραεία γερασεία».

«Ένθάδε κείται ο φοινιζ των γυναικόν. Έβόηκε τό θάνατο της, όπως όλοι οί φοινιζες, μέσα στη φωτιά».

Κι' αύτό τό τελευταίο γραμμένο στο μνήμα ένός νεκροθάφτην.

«Χαριζε τη τό θάνατο του, γιατί άν έξοδσε περισσότερο θά μάζ έθαβε όλους».

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Όποιος προδίνει τά δικά του μυστικά, δέν μπορεί νά φιλιάζη τά ξένα.

